

A Pap Család

Ez egy családi kép. Balról: Pap Illés, a nagyapám, Pap Ibolya, az idősebbik nagynéném, következik apám, Pap László és Klára, a legfiatalabb testvér. Ez a lakásuk előtt lehetett. A képet 1928-ban készítették. Temesváron végig bérlakásban laktak, valahol a központban. A nagyapám német--magyar szakos tanár volt a temesvári Zsidó Líceumban. Volt egy ilyen, hogy Liceul Militar [Katonai Gimnázium], ott is tanított magyart és németet. Van egy apró történet ezzel kapcsolatosan. A nagyapám szenvedélyes dohányos volt. Sokszor, amikor az órára bement, még akkor is ott fityegett a szájában a bőrszivar. Ezenkívül bajusza is volt. Így, szivarral együtt lerajzolták. Hát, hatalmas darab ember volt, és úgy becézték a diákjai, hogy 'A Zöreg' [A névelő 'z' hangját az 'öreg' szóval együtt ejtették ki. -- A szerk.]. Él még Kolozsváron néhány volt diákja. Fizikailag fejlett, természetes ember volt, és apám még sokszor -- többé-kevésbé borzadva, de humorosan is -- emlékezett arra, hogy egy adott alkalommal reggelire tizenkét tojásból készült rántottát evett. Az idősebbik nagynéném Ibolya, ő zongorázni tanult, és zongorázni tanított. Később, a háború után -- gyerekkoromban --, emlékszem, valami konfekció- vagy ruhaüzletben volt pénztárosnő. 1940-ben ment férjhez egy Hauben nevű temesvári zsidó líceumi tanárhoz, aki bukovinai, csernowitzki [ma: Csernovci, város Ukrajnában] származású volt. Oda nevezték ki Temesvárra, latint tanított. Ez a nagybátyám vagy tizenhárom nyelvet tudott. 1962-ben mentek ki Izraelbe. Ott a nagynéném már nem dogozott, a nagybátyám pedig a lakóhelyükről, Netanjáról járt Tel-Avivba az egyetemre, ahol tanított latint és ófranciát. Közben volt valami tanulmányi utakon is. Gyerekük nem volt. A kisebbik nagynénit Klárinak hívták. Neki három férje volt. Előbb Temesváron, aztán Brassóban, aztán Bukarestben élt. Tisztviselő volt egész életében. Az első férje egy valódi szász volt, valamikor 1945-ben elváltak. A második férjével Brassóban ismerkedett meg, útmérnök volt. Azzal Bukarestben volt hosszabb ideig együtt. 1967-ben, amikor mindketten nyugdíjasok lettek, leköltöztek Kolozsvárra, elég közel a mi akkori lakásunkhoz. A férje, azt hiszem, 1973-ban, ugyanabban az évben halt meg, mint anyám, már Kolozsváron. Vegyes [származású], román--magyar volt, de a családban ő volt 'a legnagyobb magyar és zsidó'. Nem volt gyerekük. Aztán hozzáment a nagynéném egy bácsihoz, de nagyon rövid ideig tartott a házasság, mert a bácsi meghalt. Ez a harmadik férje zsidó volt. Surányi Mihálynak hívták. A nagynéném 1994-ben halt

meg. Itt, Kolozsváron vannak eltemetve.